

The continent is isolated

Column
Wim Boonstra

De verhouding tussen de Britten en de rest van Europa is van oudsher een moeizame. Dat gaat eeuwen terug. Ook ons land heeft in de loop der eeuwen menige oorlog met de Britten uitgevochten. Daarvan herdenken wij dan bij voorkeur de glorieuze tocht van De Ruyter naar Chatham in de tweede Engelse oorlog (1667). Latere, minder succesvolle zeeslagen verdringen wij liever.

Deze conflicten laten onverlet dat wij veel met de Britten gemeen hebben. Een van

oudsher open cultuur, een op vrijhandel gerichte mentaliteit, ondernemerschap, het zijn allemaal karaktertrekken die ons land gemeen heeft met die andere maritieme mogendheid, de Britten.

Samen met het Verenigd Koninkrijk maakt ons land zich in Europa van oudsher sterk voor vrijhandel en marktwerking. Dat is niet onbelangrijk in een Europese Unie waarin andere grote landen, Frankrijk voorop, in het algemeen minder ophebben met de vrije markt.

Daarom is het voor ons land niet gunstig dat het Verenigd Koninkrijk zich nu naast de rest van de Europese Unie dreigt te plaatsen. Er zitten natuurlijk voordelen aan, omdat bepaalde besluiten nu sneller kunnen worden genomen en geïmplementeerd. Het gevaar is nu natuurlijk wel, dat ook bepaalde slechte maatregelen wellicht door de overige 26 lidstaten kunnen worden genomen.

Denk in dat kader aan de veel

genoemde financiële transactietaks. De Britten zijn daar faliekant op tegen, wat gezien het belang van de city voor de Britse economie zeer begrijpelijk is.

Ook voor onze pensioenfondsen kan, al naargelang de vormgeving, invoering van deze taks een uiterst slechte en dure maatregel zijn. Ik sluit niet uit dat met de huidige positie van het Verenigd Koninkrijk de kans op invoering ervan in de eurozone groter is geworden. Wij zijn immers binnen de eurozone het enige land met grote pensioenfondsen. Zelfs als onze politici het inzicht hebben om voor de belangen van onze pensioenfondsen op te komen, moet worden gevreesd dat deze eenzame positie snel

Als het land lid was geweest van de eurozone zou het een van de allerzwakste broeders zijn geweest

moet worden opgegeven.

Voor de Britten zelf is het ook niet goed als zij zich buitenspel plaatsen. De Britse economie staat er niet echt goed voor. Als het land lid was geweest van de eurozone (wat het, gelukkig voor ons, niet is) zou het een van de allerzwakste broeders zijn geweest. Het overheidstekort is hoog en de staatsschuld loopt daardoor snel op. In dit tempo ligt de Britse staatsschuld over enkele jaren boven Italiaans niveau.

Combineer dit met een relatief hoge inflatie en een zwakke conjunctuur en het wordt duidelijk dat het hebben van een eigen munt geen garantie is voor economisch succes. In ieder geval niet voor de Britten, die de afgelopen decennia nu niet bepaald in aanmerking zijn gekomen voor de bokaal voor de best gerunde economie.

Sterker nog, tot aan het begin van de Griekse crisis was het Verenigd Koninkrijk het laatste industrieland dat — in het midden van de jaren zeventig van

de vorige eeuw — onder het juk van het Internationaal Monetair Fonds door moest. Welk signaal geeft een overheid af die er zo slecht voor staat, maar die zich niet echt wil committeren aan begrotingsdiscipline? Vertrouwenwekkend is het allemaal niet. Cameron heeft zijn landgenoten geen goede dienst bewezen.

Het zou voor iedereen goed zijn als de Britten weer snel volop meepraten. Voor de Britten zelf, omdat zij nu eenmaal tot de Europese Unie behoren en hun economische en politieke toekomst met die van de rest van Europa is verweven.

Voor ons, omdat met een verminderde Britse invloed de Europese Unie wellicht een draai in een meer protectionistische richting maakt. Dat zou voor een handelsnatie als de onze een zeer slechte zaak zijn.

Haal het continent weer uit zijn isolatie.

.....
Wim Boonstra is chief economist bij Rabobank.